

BORDSLIST, f. 3. List vid kanten af ett bord.

BORDLÅDA, se *Bordslåda*.

BORDLÄGGA, v. a. 2. (böjes som *Lägga*)

4) Lägga på bordet. Brukas i denna bem. endast i fråga om offentliga rådplågningar. *B. en handling, en motion* o. s. v., uppskjuta öfverläggningen derom, afgörandet deraf. — 2) (skeppsb.) Med plank bekläda ett fartyg utvändigt. — *Bordläggande*, n. 4.

BORDLÄGGNING, f. 2. 1) Handlingen, då man bordlägger. — 2) Plankbeklädnad, som betäcker yttre sidan af ett fartygs timmer eller spant.

BORDMATTA, f. 4. Liten matta af halm o. d., som lägges utanpå bordduken, för att derpå sätta fat, skålar o. d., som innehålla mat.

BORDPLATÅ, bordsplåtå, m. 5. Låg, platt ställning, vanligtvis af pläter och ofta på öfre sidan belagd med spegelglas, hvilken, öfvanpå besatt med åtskilliga ornament, till prydnad sättes midt uppå ett matbord.

BORDSALT, n. 3. Finmalet salt af finare sort, som i saltkar framsättes på bordet vid måltider.

BORDSBÖN, f. 3. Bön, som läses före eller efter måltiden. Skrifves af somliga *Bordbön*.

BORDSDISKURS, se *Borddiskurs*.

BORDSDUK, se *Bordduk*.

BORDSERVIS, bordsärvi, m. 3. Servis (se d. o.), som begagnas vid måltider. Nyttjas som motstycke till Kaffeservis, Teservis.

BORDSFOT, se *Bordfot*.

BORDSGRANNE, m. 2. pl. — *grannar*. Person, som under måltid sitter utmed en annan vid bordet.

BORDSGÄST, m. 3. Person, som deltagar i måltiden hos någon.

BORDSIDA, f. 4. Sida af ett bord. *Öfre, nedre b-n*.

BORDSILFVER, n. 3. sing. Samteliga kärl och redskap af silfver, som begagnas vid måltid, såsom skedar, gafflar, knifvar, sockerskålar, såsskålar, m. m.

BORDSKAMRAT, m. 5. Person, som under en måltid sitter vid samma bord med en annan.

BORDSKÄNT, m. 3. Kanten af ett bord. *Vid, på b-en*.

BORDSKICK, n. 3. (gam.) Den ordning, som vid måltider iaktogs i afseende på gästernes platser, m. m.

BORDSKIFVA, f. 4. Skifvan eller öfre jemna delen af ett bord, vanligtvis fast, liggande vågrätt på stöden eller fötterna, men stundom äfven rörlig, då den antingen slås upp eller fälles ned, när bordet skall begagnas.

BORDSKLOCKA, **BORDSKNIF**, **BORDSKÄRL**, **BORDSLÄMPA**, se *Bordklocka, &c*.

BORDSLEXA, f. 1. Se *Bordsbön*.

BORDSLÅDA, f. 4. Draglåda under skifvan på ett bord.

BORDSKIFVA, se *Bordskifva*.

BORDSTAKE, m. 2. pl. — *stakar*. Ett slags större stake, som begagnas att sätta på matbord, under måltider.

BORDSTUDSARE, m. 3. Mindre pendelur, infattadt i ett pryddigt fodral, lagom stort att sättas på bord, chiffonnierer o. d.

BORDSTÄLL, n. 3. 1) Liten ställning, öfverst med en något sluttande skifva af trä, att ställa öfvanpå ett bord, för att göra det bekvämare vid skrifning eller ritning. — 2) Se *Bordsyrut*.

BORDSYRTUT, bordsyrut, m. 3. (af det franska *sur tout*) En liten ställning af trä eller

silfver, med flera sammanstående rum för åtskilliga små flaskor, innehållande hvarjehanda tillbehör vid en måltid, såsom ättika, olja, peppar, senap, m. m.; har vanligen sin plats midt uppå bordet. Kallas äfv. *Bordställ*.

BORDSÄLLSKAP, n. 3 o. 5. 1) Samteliga personer, som deltaga i en måltid. — 2) Person, som gör en annan sällskap vid en måltid. *Hon hade intet annat b. än sin husmamsell*.

BORDSÄNDA, f. 1. sing. eller

BORDSÄNDE, m. 2. pl. — *ändar*. En af de kortare sidorna på ett aflångt bord. *Öfre, nedre b-n. Vid begge b-ndarna*. — *Jfr. Ända och Ände*.

BORDTYG, n. 3. Samteliga kärl, verktyg och saker, hvaraf man begagnar sig vid en måltid, såsom fat, skålar, glas, knifvar, gafflar, skedar, m. m., med undantag af Duktyget.

BORDTÄCKE, n. 4. Tyg af åtskilligt slag (men ej af dräll eller duktyg), som lägges på somliga bord (salongsbord, divansbord, tebord m. fl.), till skydd eller prydnad.

BORDUNA, bårdduna, f. 4. Ett slags orgelstämma, från 8 till 40 fot; tjenar till grundstämma för manualen.

BORDUR, n. 3. 4) Fickur, som man i ett litet fodral har stående på ett bord. — 2) Se *Bordstudsare*.

BORDVARTS, adv. (sjöt.) Åt någondera af sidorna på däckat af ett fartyg.

BORDVIN, n. 3. Sådant vin, som vanligtvis drickes vid måltiden. Säges till skilnad ifrån Desertvin. — *Syn. Matvin*.

BORDVISA, f. 4. Sångstycke, passande att afsjungas vid en måltid, när man sitter vid bordet eller strax efter sedan man stigit upp derifrån.

BORDVÄN, m. 3. pl. — *vänner*. Person, som ofta äter vid ens bord och är ens vän för maten skull. — *Syn. Parasit, Snyltgäst, Matsnuggare*.

BORDVÄNSKAP, f. 3. Sådan slags vänskap, som en bordvän (se d. o.) hyser.

BORE, nom. prop. m. 4) (nord. myt.) *B.* eller *Bör*, son till Bure, fader till Oden, Wili och We. — 2) (rom. myt.) Boreas eller nordanvinden.

BOREN, bårönn, en äldre form af *Buren*, part. pass. af verbet *Bära*. Brukas ännu någon gång i samma mening som *Född*, t. ex.: *B. adelsman*, d. v. s. adelsman född. Förekommer isynnerhet uti åtskilliga sammansättningar, såsom: *Friboren, Högboren, Vålboren, Högvålboren*.

BORG, m. 2. 1) (i äldre tider) a) (i allm.) Befästadt slott. *Akropolis kallades b-en i Athen, Capitolium den i Rom*. — *Syn. Fäste, Fästning*. — b) (i fråga om medeltiden) Befästadt, vanligtvis på ett berg beläget slott, der en furste, greve, baron eller riddare (borgherre) hade sitt säte. *B-arne voro vanligtvis omgifna af flera alnars höga ringmurar, stundom tre utanför hvarandra, stundom äfven af grafvar*. Hit torde äfven böra föras det i lagstil ännu brukliga uttrycket: *Inom Konungens b.*, d. v. s. inom gränsen af en viss fredlyst plats omkring ett kongligt slott. — *Syn. Fäste, Slott*. — c) *Fordom*, i de nordiska länderna, äfven benämning på *Stad*, emedan borgar, fästen voro der den första utprinnelse till städer. Det fornsvenska *Birka* var i grunden samma ord och ägde samma bemärkelse. Deraf *Birkekarlar*, borgare, handelsmän. Numera finnes bemärkelsen af stad qvar endast i ortnamn, såsom *Sölvitsborg, Wenersborg*, m. fl. — Ordet bildar för öfrigt flera sammansättningar, hvilka